

Další informace ke smrti US důstojníka Lt.M.B.Nelsona a historii jeho pomníčku u Větrní na Českokrumlovsku. Zpracoval Yves."

smrt Lt.Marvina B, Nelsona.

z místního tisku.....

Operace pod názvem DieTragödie v Rohrmünz "popisuje: byl tam stanový tábor Hitlerjugend a stráže automobilové jednotky z Niederalteich spaly. Americká průzkumná skupina se přiblížila k táboru a poté další mladí chlapci z Hitlerjugend zastřelili důstojníka hlídky, načež Američané okamžitě opětovali palbu, a když palba přestala,byli chlapci zmasakrováni pažbami pušek, pěstí do lebek, zkopáni a mláceni. Dohromady bylo zabito 14 mladých vojáků Hitlerjugend a Americký Offizier Lt Marvin Melson, ,company I, 3.Bataillon, 104 Inf.Rgt. Byla to nezkušenost mladí, nebo strach, či překvapující nástup Američanů, je dodnes záhadou!

vypráví PFC. BILL HOULE: účastník smrti Marvina B Nelsona

Když jsme překročili Rýn, vešli jsme do Darmstadtu, který byl zpustošen. Pak jsme pronikli do Fuldy a pak Würzburg a na jih přes Regensburg, kde jsme překročili řeku Dunaj v Passau. Byli jsme pěchota a nedělali jsme si iluze o ničem. Nechtěli jsme válku a nechtěli jsme být ve válce. Je těžké pochopit myšlení pěšáka. Šel jsem do války jako PFC(vojín) a zůstal jsem záměrně PFC, nechtěl jsem povýšení. Zakázal jsem si o tom všem mluvit. Je to všechno v mé hlavě. Byl jsem v situacích, kdy jsem volal Boha.

Když jsme byli v Deggendorfu, šli jsme přes mýtinu v lese a poručík Nelson nás vedl přes cestu ku vchodu do lesa a do dalšího vchodu a poté cestou k dalšímu otvoru. Věděli jsme, že Němci bojují v noci a přes den spí ve stanech. Ten den, kdy nás vedl poručík Nelson, ho uviděl Němec, popadl pušku a střílel ho rovnou do čela a zabil ho. Ostatní spali. Pak jsme zabili dalších 15 Němců a zbytek utekl.

Když jsem byl v Německu v roce 2005, potkal jsem tři nebo čtyři přeživší Němce z tohoto utrpení. Nemohli mi říct, kdo vystřelil na poručíka, nevěděli, ale věděli všechno ostatní. Chovali se ke mě velmi dobře. Šli jsme přímo do lesa, kde došlo k masakru. Přežili masakr a utekli, co jsme je přestali bít. Jeden z těchto a jeho syn, na nás čekali na letišti v Mnichově. Vzali nás do svého domova. Měl krásný domov. Už skončil s úspěšným podnikáním a předal práci svým synům. Jeho žena pro nás připravila velmi dobré jídlo, seděli jsme a povídali. Neřekl ani slovo německy, jeho syn ale

občas nějaké slovo přeložil. Pracoval v Americe tři roky, tak znal dobře angličtinu. Pak ještě ten den nás vzal do Deggendorfu. Tam jsem potkal tři nebo čtyři přeživší, kteří měli v lese dost rychlé nohy, aby si zachránili životy. Někdy považují Američany za zlé, viděl jsem to. Pro některé není nikdo na světě víc zlý, než zlý Američan. Byl jsem tam. Němci měli už dost války. Některým byly vymývány mozky, ale z větší části jsem viděl jen velmi málo problémů s Němci. V jednom městě, které jsme obsadili, jsme měli problémy s Hitlerjugend. Tehdy jim řekl náš velitel, že mohou získat rady do života a dobré vychování. Vehnali jsme je do budovy, kvíleli tam jak osli, dokud ještě mohli křičet, bylo je slyšet o blok dál. Ale jinak jsme neměli mnoho problémů. Bylo zabito asi 20 chlapců z naší Company to jsem věděl. Company měla asi 200 lidí, tucet z nich jsem znal osobně. Většinu mužů jsme ztratili v Morville (Francie)

All names of the people have died in that battle.

Birth: Oct. 27, 1917
 Howes Mill
 Dent County
 Missouri, USA
 Death: Apr. 27, 1945, Germany

Marvin B. Nelson s/o Bailey Ferman Nelson & Minnie A. Parker

Memorial at the battle location in the Bavarian Forest close to the little town Rohrmuenz (Deggendorf)

Vojáci z oddílu Lt Marvina Melsona, z company I- 3.Bataillon, 104 Inf.Rgt, když přijeli o pár dní později do Větřní, vyrobili zde z piety k svému veliteli pamětní desku z jeho jménem a připevnili na strom u silnice. Tato deska byla po několika letech odstraněna z důvodu rozšíření silnice a zničena. Díky strážmistovi četnictva p. Josefu Vachovi, který pamětní desku vyfotil ještě v době zbudování Američany, byla vyrobena dle originálu nová a umístěna o kus dále na kraji lesa.

